

Ти си!

И отговори Симонъ Петъръ и рече: „Ти си Христосъ, Синъ на Бога живаго“.

Съзнателниятъ животъ се изразява въ питания и отговори. Тия запитвания не се отнасятъ само до външни лица, но нѣкой пхтъ ние запитваме и себе си. Често, слушамъ, нѣкой седи и се запитва: сега какво мислишъ да правишъ? Сутринъ домакинята, като стане, запитва се: какво трѣбва да сготвя днесъ? Като се запита, отговаря си: това ще сготвя, онова ще сготвя. Често, единъ запитва — другъ отговаря.

Сега апостолъ Петъръ се намира въ положението на ученикъ. Той отговаря на Учителя си, че го мисли, да е Христосъ, Синъ на Бога живаго. Питамъ: слѣдъ като ученикътъ отговори, какво е спечелилъ? Човѣкъ може да отговори правилно, а при това туй е само начало на една работа, която трѣбва да се извърши. Учителътъ може да запита ученика, какъ може да стане извѣстна работа, или какъ може да се разрѣши извѣстна задача. Ученикътъ казва: задачата може да се разрѣши така и така. Но, слѣдъ като ученикътъ е казалъ, какъ трѣбва да се разрѣши задачата, тя още не е рѣшена. Слѣдователно, ученикътъ самъ трѣбва да излѣзе и да започне разрѣшението на задачата.